

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 784/2018
12.07.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Миролјуба Томића, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела давање мита из члана 368. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Констатиновића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу 16К 531/15 од 05.03.2018. године и 7Кв 547/18 од 19.04.2018. године, на седници већа одржаној 12.07.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Констатиновића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Нишу 16К 531/15 од 05.03.2018. године и 7Кв 547/18 од 19.04.2018. године, и предмет враћа Основном суду у Нишу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу 16К 531/15 од 05.03.2018. године, одређено је да се окривљеном АА, на име накнаде трошкова кривичног поступка, исплати износ од 560.792,40 динара, из буџетских средстава суда, у року од 60 дана од дана правноснажности наведене одлуке, који износ ће се уплатити на текући рачун браниоца окривљеног, адвоката Ђорђа Констатиновића, а по специјалном пуномоћју којим га је окривљени овластио за пријем новца, док је у осталом делу захтев за накнаду трошкова браниоца окривљеног одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Нишу 7Кв 547/18 од 19.04.2018. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Констатиновића, преиначено је решење Основног суда у Нишу 16К 531/15 од 05.03.2018. године, тако што је одређено да се окривљеном АА на име накнаде трошкова кривичног поступка има исплатити износ од 583.292,40 динара из буџетских средстава суда, у року од 60 дана од дана правноснажности наведеног решења, који износ ће се уплатити на текући рачун браниоца окривљеног

адвоката Ђорђа Константиновића, а по специјалном пуномоћју за пријем новца, којим га је окривљени овластио.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Ђорђе Константиновић, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и списе предмета врати Основном суду у Нишу на поновно одлучивање, те окривљеном досуди износ од 45.000,00 динара, на име састава захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а наиме да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон, јер део захтева окривљеног у коме тражи да му се накнаде трошкови кривичног поступка, настали за састављање захтева за накнаду трошкова, није прихватио.

Наиме, из списка предмета произилази да првостепеним решењем Основног суда у Нишу 16К 531/15 од 05.03.2018. године, између осталог, окривљеном нису признати трошкови на име састава поднеска од 20.10.2016. године, којим је његов бранилац специфицирао и тражио накнаду трошкова поступка, при чему у образложењу првостепеног решења, за овакву одлуку нису дати разлози, док је другостепени суд у образложењу своје одлуке навео да предметни поднесак „није био неопходан.“

Поступајући на тај начин, по налажењу Врховног касационог суда, Основни суд у Нишу је побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је поред осталог да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца. Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено због којих поднесака адвокату припада награда из тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50% награде из тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

По налажењу Врховног касационог суда, предметни поднесак од 20.10.2016. године, којим је бранилац захтевао накнаду трошкова кривичног поступка, представља поднесак који је сачињен ради остваривања права и интереса окривљеног у поступку, с обзиром да суд по службеној дужности не покреће поступак за исплату трошкова, већ је то иницирао управо бранилац окривљеног поменути поднеском, па се стога не може прихватити закључак дат у побијаном другостепеном решењу да овај поднесак није био неопходан. Стога, како награда за састављање захтева за трошкове кривичног поступка није предвиђена тарифним бројем 4. став 1, то се иста има третирати као „остали поднесак у кривичном поступку“, сходно ставу 2. тарифног броја 4, за чије састављање адвокату припада 50% накнаде из тарифног броја 1.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је уважио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо побијана решења и предмет вратио Основном суду у Нишу на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака браниоца, а у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и одредбама Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката, и донети правилну и закониту одлуку.

Осталим наводима захтева, којим се указује да је суд учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, и тиме што је одбио да накнади трошкове за приступ браниоца адвоката Ђорђа Констатиновића, на неодржане главне претресе дана 02.02.2016. године, 08.03.2016. године и 20.05.2016. године, као и трошкове превоза браниоца сопственим возилом на релацији Београд-Ниш и одсуствовања браниоца из канцеларије за те дане, закључујући да се ради о скривљеним трошковима од стране окривљеног - по налажењу овог суда, оспоравају се чињенични закључци суда тј. указује се на погрешно утврђено чињенично стање, а што није законски разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због кога окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић